

Dosegli smo jesenske šolske počitnice.

Beograd. 10. jun.

Veselo vest poročamo našemu vrlenu kmetskemu ljudstvu: **Letos se vpeljejo zopet jesenske šolske počitnice za osnovne šole na kmetih v mariborski oblasti.** Samo v Prekmurju ostanejo poletne počitnice, ker ljudstvo tam to zahteva.

Dne 8. junija je minister Grol podpisal spis, ki določa preložitve šolskih počitnic na jesen. Ker bodo samo stojni demokrati gotovo zopet lagali o tej stvari, hočem na kratko opisati, kako je prišlo do jesenskih počitnic.

Pribičević in Radič nosita krivdo, da so se po vojski uvedle poletne počitnice na ljubo liberalnemu učiteljstvu. Pribičević je kot minister prosvete (za šolo) odpravil jesenske počitnice na zahtevo organizacije liberalnih učiteljev, a Radič kot poznejši minister ni hotel ugoditi naši zahtevi, dasiravno zahteva jesenske počitnice celokupno kmetsko in viničarsko prebivalstvo na Slov. Štajerju. Tako Pribičević in Radič upoštevala želje kmeta in viničarja!

Poslanci Slovenske ljudske stranke smo nedavno imeli posvetovanje glede te zadeve in smo naprosili poslanca g. Ivana Vesenjaka, da sestavi vlogo na ministra. To vlogo smo podpisali vsi poslanci Jugoslovanskega kluba in podpri so jo tudi prijatelji iz radikalnega kluba. Veliki župan dr. Schaubach in prosvetni načelnik dr. Kotnik sta našo prošnjo tudi toplo priporočila. Povdariti moram resnici na ljubo, da je sedaj tudi velika večina učiteljev bila že jesenske počitnice.

Slovenska ljudska stranka je od časa, ko je Pribičević odpravil jesenske počitnice, vedno zahtevala, da se da stara pravica ljudstvu na deželi nazaj. Naš trud ni bil zaman. Tega uspeha bo gotovo vso prebivalstvo veselo. Šolski otroci bodo letos lahko pomagali staršem pri pobiranju sadja in grozdja, a viničarski in delavski otroci si bodo pri paši zaslužili vsaj skromno obleke za zimo.

Tako se polagoma popravljajo krivice, ki so nam jih prizadjali samostojni demokrati in Radičevci, ko so bili na vladi.

Franjo Žebot, nar. poslanec.

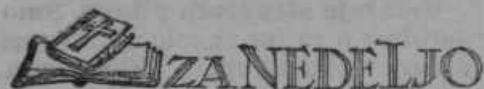
in ženo živel Kristusov duh, duh potrpežljivosti in prizanašanja, duh medsebojnega posvečavanja, ko bi starši vzgajali otroke v duhu Kristusa, ko bi otroci bili napram staršem takega duha, kakor je bil Kristus napram Mariji in Jožefu, ko bi gospodarji proti poslom postopali v duhu Kristusovem, ko bi posl služili v duhu Kristusovem, ali bi ne bilo tako lepo, tako svetlo, tako prijetno po naših domovih, po naših družinah? In ko bi mi vse svoje življenje gledali in tehtali po Srcu Jezusovem, po tistem mišljenju, ki ga uči Srce Jezusovo, ko bi se vprašali, kako se to in ono v našem življenju ujema s Srcem Jezusovim, kako se ž njima ujemajo naše misli, naše govorjenje, naše ravnanje tako od jutra do večera, ali bi se naše življenje ne dvignilo, ali bi ne bilo na svetu mnogo lepše? Veliko bogastvo, velika sreča je duh Kristusov. Tega duha pa gotovo imajo v družinah, v katerih prav častijo Srce Jezusovo. V tistih družinah ne stoji podoba Srca Jezusovega samo mrtva za okrasek, samo za paradu, temveč veje od nje živi duh Kristusa, ker vsi gledajo na to podobo in skušajo biti z duhom Kristusovim eno. Tam ne prosijo Srca Jezusovega pomoči samo v časnih zadevah, temveč prosijo veliko bolj njegovega duha. V takih družinah molitev: »Srce Jezusovo, vpodobi naša srca po svobem Srcu« niso samo prazne besede, temveč iskrena želja in vsak dan resno prizadevanje. Vse to pa prinaša v družino srečo in mir, tako se izpolnjujejo besede Kristusove: Učite se od mene . . . in bote našli pokoj svo jim dušam!

Kliče nas k sebi Srce Jezusovo, kliče nas zato, ker hoče razliti nad nas svoje zaklade dobrot in milosti, kliče nas zato, ker nam hoče lajšati naše težko življenje, kliče nas zato, ker nam hoče dati svojega duha, ki naj posveti in dvigne in osreči naše življenje. Poslušajmo ta klic božjega Srca, postanimo pravi častilci Srca Jezusovega, častilci, ki to Srce ljubijo, ki to Srce posnemajo! Če bomo postali to, bo Srce Jezusovo tudi za nas vstajenje in življenje!

Kratek življenjepisa mehikanskega predsednika Calles-a.

(Dalje in konec.)

Kmalu pa je postala sreča Calles-u zopet mila. Med novimi oblastniki je mu postal zelo naklonjen general Obregon, ki ga je imenoval predsednikom pokrajine Sonora. Za deželo se je začel grozen čas. Calles je zapolnjeval brez vsega dovoljenja premoženje pristašev nasprotnih strank, umori njegovih nasprotnikov so bili na dnevnem redu. Hodil je ropat in morit celo čez mejo. Tako so vdrie njegove tolpe dne 14. decembra 1918 v ameriški kraj Douglas, kjer so vjele nekatere Mehikance, ki so zbežali tja pred Callesovimi grozovitostmi.

Solnce naših duš.

V naravi vidimo, kako vsako živo bitje išče solnce, hrepeni k solncu, ker je pač solnce življenje za našo zemljo. V mescu, ko se približa solnce najbolj našim krajem, ko pod njegovimi žarki vse bujno raste in cvete, ko se nastavljajo prisadovi, v tem mescu se nam bliža tudi naše duhovno solnce, nas vabi k sebi solnce naših duš — presveto Srce Jezusovo. Pred vsem bi nas praznik Srca Jezusovega, ko se spominjamo vse neizmerne ljubezni tega Srca, ko gledamo božje Srce kot neusahljiv vir dobrot in milosti, navdušil, da se oklenemo Srca Gospodovega. Zadnja leta se širi pri nas posebno eden način češčenja Srca Jezusovega, namreč posvetitev družin najsvetejšemu Srcu. Veliko naših družin je že posvečenih presv. Srcu. Daj Bog, da bi jih bilo še več, da bi bile vse naše družine! Zakaj?

Če hoče imeti Srce Jezusovo v naših družinah svoj prestol, kaj pač hoče drugega, kakor v naših družinah izpolniti svoje vabilo in obljubo: Pridite k meni vsi, ki ste trudni in obteženi in jaz vas bom poživil! — In kako so potrebne naše družine, da živi v njih Kristus in jih poživilja! Ali ni danes življenje v naših družinah tako obteženo? Le malo je danes med nami družin, ki bi jih ne težile težke današnje življenjske razmere. Res je, da je volja božja, da si skuša človek tukaj na zemlji pomagati sam. Res je pa tudi, da človek kljub svemu prizadevanju, da človek kljub raznim iznajdbam, kljub vsem stro-

jem še ni neomejen gospodar narave, da mora še tolikokrat spoznati, da potrebuje še vedno pomoč onega, ki mu mora biti pokorna vsa narava. Častilcem Srca Jezusovega pa je zagotovljena ta višja pomoč v časnih zadevah, če skrbijo za nje prav in po volji božji. Apostolom, ki so se trudili vso noč, je Kristus zgodaj zjutraj naklonil obilni ribji lov in častilcem svojega Srca je obljubil: Jaz jim hočem dati obilni blagoslov pri vseh njihovih podjetjih. — Ali ne teži staršev posebno v naših časih velika naloga, da prav vzgajajo svoje otroke, ali jim ne prizadene ta dolžnost veliko skrbi, da, veliko žalosti? Kako hoče olajšati Srce Jezusovo tem od te velike skrbi obteženim dušam očetov in mater, ko je dalo po svoji služabnici sv. Marjeti Alakok obljubo, da hoče podeliti svojim častilcem vse milosti, ki jih potrebujejo v svojem stanu. — Kako smo vsi obteženi od raznih svojih slabosti, napak in morebiti celo strasti! Kolikokrat obtežujejo te od napak in slabosti obtežene duše naše družinsko življenje! Srce Jezusovo nam hoče olajšati tudi to žalostno težo, nam hoče tako pomagati, da bi tudi mi skusili, da je njegov jarem sladek in njegovo breme lahko.

Svoj prestol pa hoče Srce Jezusovo imeti v naših družinah tudi zato, ker hoče dati našim družinam svojega duha. Kako bogastvo je ta duh Kristusov! Zakaj? Kaj nam daje? Kristus je rekel: Učite se od mene . . . in bote našli mir svojim dušam! — Da, koliko nemira, nezadovoljnosti, nesreče je danes v naših dušah, v naših družinah, na svetu. To pa radi tega, ker imamo tako malo duha Kristusovega. Le pogledj malo v naše družine! Ko bi v razmerju med možem